

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019 č. j. MSK 147587/2018, sp. zn. DSH/30712/2018/Fra, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 1. 2019 č. j. MSK 147587/2018, sp. zn. DSH/30712/2018/Fra žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín č. j. OSČ/66403/2018 ze dne 1. 10. 2018. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 4. 7. 2018 v 08:53 hodin v katastru obce Šenov u Nového Jičína mimo obec na pozemní komunikaci, a to silnici I. třídy č. 48 ve vzdálenosti 463,7 metru od místa měření (odbočovací pruh od pneuservisu Vianor, km 21,7) ve směru jízdy od obce Starý Jičín směrem na obec Příbor jako řidič motorového vozidla tov. značky JEEP RENEGADE, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) nejméně o 34 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti jízdy činila 124 km/h. Tímto svým jednáním měl žalobce porušit ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu mu správní orgán I. stupně uložil správní trest pokuty v částce 2 800 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil několik žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) Sankce, 2) Měření rychlosti, 3) Zavinění, 4) Nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 29. 3. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2019 č. j. MSK 147587/2018, sp. zn. DSH/30712/2018/Fra, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, sp. zn. OSČ/53036/2018 – PD 603/2018/Wit a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 4. 7. 2018, že dne 4. 7. 2018 v 8:53 hodin v obci Šenov u Nového Jičína na silnici č. I/48, 21,7 km, směrem na Frýdek-Místek žalobce překročil motorovým vozidlem JEEP Renegade, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření (90 km/h) o 34 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost 128 km/h měřičem rychlosti LaserCam4, po odečtení odchylky 124 km/h. Toto oznámení přestupku žalobce odmítl

vlastnoručně podepsat. K tomuto oznámení je připojen fotografický snímek č. 002032, který byl pořízen z měření rychlosti radarem LaserCam4, přičemž je na snímku mj. údaj 128 km/h a záběr „záměrného kříže“ na předmětném vozidle žalobce. Dále je k tomuto oznámení založena fotodokumentace občanského a řidičského průkazu žalobce, detailní foto předmětného vozidla s RZ X a výpis z evidenční karta žalobce;

- z úředního záznamu ze dne 31. 7. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, dopravní inspektorát Nový Jičín, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno;
- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70544-17 silničního laserového rychloměru LaserCam4, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 12. 12. 2017 a jeho platnost byla stanovena do 11. 12. 2018;
- z osvědčení č. 48 ze dne 3. 7. 2017, že toto osvědčení opravňuje J. G. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti LaserCam4;
- z osvědčení č. 49 ze dne 12. 10. 2017, že toto osvědčení opravňuje J. K. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti LaserCam4;
- z oznámení o zahájení správního řízení a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 10. 8. 2018, že správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o jeho právu se před vydáním rozhodnutí seznámit s podklady pro jeho vydání a možnosti se k nim vyjádřit a dále uvedl, že ve věci bude provedeno dokazování. Uvedené oznámení si žalobce převzal oproti vlastnoručnímu podpisu dne 14. 8. 2018;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 19. 9. 2018, že zmocněnec žalobce požádal o nařízení ústního jednání v předmětné věci. K tomuto přípisu je přiložena plná moc ze dne 20. 8. 2018, ve které je uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení o spáchání přestupku vedeného pod sp. zn. OSČ/53036/2018-PD 603/2018/Wit;
- z usnesení ze dne 26. 9. 2018, že správní orgán I. stupně zamítl žádost zmocněnce žalobce o nařízení ústního jednání. Toto usnesení bylo zmocněnci žalobce doručeno do jeho datové schránky dne 27. 9. 2018;
- ze záznamu o seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 1. 10. 2018, že správní orgán I. stupně téhož dne provedl dokazování, přičemž se do této doby žalobce ani jeho zmocněnec ke správnímu orgánu I stupně nedostavili;
- dne 1. 10. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 18. 10. 2018 podané zmocněncem žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 23. 10. 2018, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného

odvolání. Zmocněnec žalobce toto blanketní odvolání doplnil, přičemž dne 29. 11. 2018 bylo doručeno správnímu orgánu I stupně. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že správní orgán uložil pokutu ve výši 2 800 Kč, tedy o 300 Kč nad spodní hranici sankční sazby, aniž by shledal alespoň jedinou přitěžující okolnost. Žalobce také uvedl, že správní orgán I. stupně nedostatečně odůvodnil výši mu uložené sankce. Podle žalobce žalovaný nerespektoval zákaz *reformatio in peius*, protože žalobci kladl při posuzování přiměřenosti pokuty k tíži jeho "*přestupkovou minulost*", o které přitom správní orgán prvního stupně výslovně prohlásil, že k ní nepřihlíží. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že je pravdou, jak tvrdí žalobce, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí poměrně obecně zdůvodnil výši uložené sankce, přičemž neshledal žádnou polehčující ani přitěžující okolnost, ale také uvedl, že „uložený správní trest pokuty je vůči obviněnému dostačující a splňující svůj účel a že obviněného jako řidiče pozitivně ovlivní do takové míry, aby se dalších přestupků zejména v souvislosti s překročením nejvyšší dovolené rychlosti, ale i jiných přestupků při provozu na pozemních komunikacích, nedopouštěl“ (viz str. 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Je důležité zmínit, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného tvoří jeden celek. Žalovaný dostatečně a zcela přezkoumatelně odůvodnil výši uložené sankce na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž vycházel především z výpisu evidenční karty žalobce a konkrétně uvedl důvody, proč považuje uložení pokuty ve výši 2 800 Kč za adekvátní – velice mírné. V daném případě tedy žalovaný přiléhavě reflektoval potřebu mírně zvýšené represe ukládané sankce s ohledem na osobu pachatele. Osoba pachatele (žalobce) nečiní pochybnosti o přiměřenosti výše pokuty, neboť pachatele, který v minulosti opakovaně porušoval pravidla silničního provozu, se snaží od páčání dalších přestupků odradit, což je zcela v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 As 447/2018-46). Navíc výše sankce (2 800 Kč), kterou správní orgán stanovil mírně nad dolní hranici zákonem stanovené sazby (2 500 Kč – 5 000 Kč), odpovídá typové závažnosti daného protiprávního jednání, jelikož žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 34 km/hod. Správní orgány nepřekročily zákonné meze správního uvážení a stanovily sankci v adekvátní výši (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 6 As 119/2016-36). Žalovaný ani neporušil zásadu zákazu *reformatio in peius*, neboť nezměnil výši a druh sankce, tedy nezměnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně v neprospěch žalobce. Žalobní námitky týkající se sankce tedy hodnotil krajský soud jako nedůvodné;
- žalobce namítal, že při měření došlo k porušení návodu k obsluze, protože bylo měřeno na vyšší než dovolenou vzdálenost, v důsledku čehož došlo k tzv. slip effectu, tedy k jevu, kdy je měření rychlosti provedené laserovým rychloměrem

ovlivněno tím, že v průběhu měření se měřící paprsek neodráží od stále stejného místa na měřeném vozidle, ale v průběhu měření se měřící bod pohybuje po vozidle, nebo dokonce i mimo vozidlo. Žalobce současně namítal, že mu bylo znemožněno prokázat jeho tvrzení, protože správní orgán jeho důkazním návrhům nevyhověl, a dále se s nimi ani nevypořádal. Žalobce navrhuje provést jako důkaz certifikát k rychloměru i jeho ověřovací list. Krajský soud předně uvádí, že v daném případě správní orgány hodnotily provedené důkazy v souladu s ust. § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním správními orgány zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání výše uvedeného přestupku žalobcem ve smyslu ust. § 3 správního řádu. S uvedenými námitkami žalobce se krajský soud nemůže ztotožnit, oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 4. 7. 2018, úřední záznam ze dne 31. 7. 2018, fotografický snímek – výstup ze silničního laserového rychloměru č. 002032, ověřovací list č. 8012-OL-70544-17 silničního laserového rychloměru LaserCam4 ze dne 12. 12. 2017, osvědčení č. 48 a 49 opravňující zasahující policisty k ovládání měřiče rychlosti, fotodokumentace občanského a řidičského průkazu žalobce a detailní foto předmětného vozidla žalobce je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku žalobcem. Krajský soud konstatuje, že v dané věci byl řádně zjištěn skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že bylo-li měření realizováno, jeho metoda provedení musela být v souladu s manuálem k obsluze, správnost měření lze tedy považovat za jednoznačně prokázanou (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27), přičemž sám žalobce na tento rozsudek odkázal, ale citoval z něj jen určité pasáže, které byly vytrženy z kontextu celého jeho odůvodnění. Jestliže žalobce v žalobě žalovanému vytýkal, že v rámci správního řízení nebyly neprovedeny důkazy, které navrhoval, byly za výše uvedené situace dle názoru krajského soudu tyto důkazy zcela nadbytečnými, přičemž tento závěr plyne i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Závěry správních orgánů mají v daném případě oporu ve správním spise a nebylo proto potřebné dokazování doplňovat, přičemž krajský soud podotýká, že ověřovací list k danému měřidlu je součástí správního spisu. Z fotografického snímku č. 002032 založenému ve správním spisu je zřejmé, že bylo měřeno projíždějící vozidlo žalobce, neboť „*záměrný kříž*“ je umístěn na tomto vozidle, a jestliže přístroj jeho rychlost zaznamenal, pak lze jakékoliv pochybnosti o změření rychlosti vozidla řízeného žalobcem považovat jen za účelové a spekulativní;

- žalobce uvedl, že správní orgány dovodily, že přestupek byl spáchán z nedbalosti vědomé, přitom nebylo žádným způsobem prokázáno a ani správní orgány neodůvodnily, jak dospěly k závěru, že žalobce věděl, že naplňuje skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které tvoří jeden celek, se podává, že žalovaný formu zavinění posoudil shodně jako správní orgán I. stupně, a to zavinění ve formě nedbalosti vědomé. Krajský soud se se závěry správních orgánů plně ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. Žalobce má jako řidič povinnost sledovat dopravní značení a rychlost, jakou jede, přičemž rychlost (90 km/h)

překročil výrazně – po odečtení odchylky $\pm 3 \%$ z naměřené hodnoty o 34 km/h, takže věděl, že může porušit nebo ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že bezpečnost provozu na pozemních komunikacích neporuší nebo neohrozí, přičemž není třeba, aby zavinění zahrnovalo přesnou hodnotu rychlosti a muselo „*kryt všechny znaky skutkové podstaty*“, jak tvrdí žalobce. K namítané otázce zavinění by bylo zcela nadbytečné provádět důkazní návrhy žalobce - odborné vyjádření nebo znalecký posudek znalce z oboru dopravy, neboť správní orgány dostatečně a přezkoumatelně otázku míry zavinění žalobce řešily ve svých rozhodnutích. I tato žalobní námitka žalobce je s ohledem na výše uvedené nedůvodná;

- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 1. dubna 2020
JUDr. Petr Indráček

samosoudce